

[Finansministeren.]

amtsskatterådene, men kan indbringes for ligningsrådet, og det er altså ligningsrådet, som har den endelige indflydelse med hensyn til disse bestemmelser; man kan naturligvis altid diskutere, om de er rimelige eller ikke rimelige. Jeg kan jo ikke, om jeg så må sige, dirigere ligningsrådet i så henseende, men jeg kan da henlede ligningsrådets opmærksomhed på, at sagen nu er rejst på den måde, som det er sket.

I øvrigt er jeg enig med det ærede medlem i, at man i det hele taget kan diskutere, hvorvidt det nuværende forsørger- og ikke-forsørgerbegreb er tidssvarende. Jeg har forstået, at disse begreber bliver taget op til drøftelse i forbindelse med sambeskatningsforslaget — eller særbeskatningsforslaget, må jeg vel hellere sige — og så kan vi jo i den sammenhæng vende tilbage dertil.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Anders Andersen* til statsministeren:

„Agter regeringen — under henvisning til statsministerens udtalelse på TV-mødet i Randers — at fremsætte forslag i indeværende folketingssamling om lettere muligheder for sammenlægning af landbrug?“

Anders Andersen: Ved diskussionsmødet i Randers den 9. februar fremsatte den højtærede statsminister en udtalelse om, at regeringen gerne ville medvirke til en gennemførelse af en friere jordlovgivning. Denne udtalelse påkaldte naturligvis stor interesse, fordi der i landbruget er et stærkt behov for en ændret jordlovgivning. Vi står over for store strukturændringer i dansk landbrug. Disse ændringer medfører, at der skal være færre landbrug, for at der kan blive rimelige eksistensmuligheder for den enkelte bruger. Fra organisationernes side har vi peget herpå, og fra venstres side har vi understreget nødvendigheden af det. Jo længere regeringen udskyder en sådan nødvendig jordlovgivning, des større vanskeligheder påføres der landbrugserhvervet. Fejlinvesteringer foretages i nedlægningsmodne ejendomme, og finansieringsforholdene vanskeliggøres, når man nu henvises til samdrift, hvor sammenlægning var mere

naturlig. Den nuværende snævre ramme medfører også en uheldig udvikling, fordi den alene sigter på en sammenlægning af de små ejendomme. Jeg tror, at fremtidens landbrug har behov for alle brugsstørrelser, men i mindre antal end i dag, og derfor er der også behov for, at bøndergårde kan sammenlægges. Vi kan beklage, at udviklingen går i den retning, men lukker vi øjnene herfor, pådrager vi os et medansvar for manglende tilpasningsmuligheder for landbrugserhvervet.

Under henvisning til sagens hastende karakter, under henvisning til, at udviklingen for længst er løbet fra den nugældende lovgivning, og under henvisning til den højtærede statsministers udtalelse i Randers rejser jeg spørgsmålet, om regeringen i indeværende folketingsår agter at fremsætte forslag om lettere muligheder for sammenlægning af landbrug.

Statsministeren (J. O. Krag): På det fjernsynstransmitterede møde i Randers den 9. februar, som det ærede medlem hr. Anders Andersen henviser til, udtalte jeg vedrørende spørgsmålet om en eventuel ændring af jordlovgivningen, at det ville vi gerne være med til, og jeg spurgte: hvorfor ikke drage det ind i forårets forhandlinger? Som det ærede medlem ved, har disse problemer gennem længere tid været behandlet i landbokommissionen. Der er under landbokommissionen nedsat en arbejdsgruppe, som, efter hvad der er oplyst for mig, har taget energisk fat på opgaven og formentlig vil rapportere til landbokommissionen om kort tid. Jeg ville ikke finde det unaturligt, om disse problemer blev inddraget i forårets forhandlinger om landbrugets ordninger. Jeg ville hilse det med tilfredshed, hvis man som et resultat af disse forhandlinger kunne nå frem til, at forslag kunne fremsættes om visse tidssvarende ændringer i lovgivningen på dette område.

Anders Andersen: Jeg vil gerne takke den højtærede statsminister for hans udtalelse og kun gøre opmærksom på, at i det oplæg, vi har tilstillet landbrugsministeren som baggrund for forhandlingerne, er problemet taget med.

Hermed sluttede spørgsmålet.